

จากการค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับเส้นใยอาหาร (dietary fiber) พบร่วมกับบริโภคเส้นใยในปริมาณที่เหมาะสมมีผลในการช่วยป้องกันหรือลดอัตราเสี่ยง จากการเป็นโรคบางอย่าง เช่น เบาหวาน มะเร็งในระบบทางเดินอาหาร และโรคที่มีสาเหตุจากการบริโภคไขมันที่มีปริมาณสูง (Lineback and Inglett, 1982) จึงทำให้กระแสความนิยมในการบริโภคเส้นใยอาหารเพิ่มมากขึ้น ดังจะเห็นได้ว่ามีการนำเส้นใยอาหารมาเสริมในผลิตภัณฑ์อาหารหลายประเภท ออาทิ ขนมอบ เครื่องดื่มเพื่อสุขภาพ ผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์ และอาหารเชาร์บูชาร์บี (Duxbury, 1993)

ในปัจจุบันผลิตภัณฑ์ชูบแบ่งทองเป็นอาหารที่ผู้บริโภคส่วนใหญ่ให้ความนิยมมีลักษณะที่ชานบริโภค รสชาติดี และยังมีแนวโน้มว่าจะมีอัตราการบริโภคเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากความนิยมในการบริโภคอาหาร fast food ในปัจจุบัน แต่อาหารชูบแบ่งทองก็ถูกมองว่าเป็นอาหารที่ทำให้เกิดความเสี่ยงต่อผู้บริโภค เพราะในส่วนของแป้งที่เคลือบชั้นอนาหารประกอบด้วยแป้งและไขมัน ซึ่งให้พลังงานสูง การรับประทานในปริมาณมาก จึงอาจทำให้เกิดการสะสมของไขมัน และเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดโรคอ้วน โรคหลอดเลือดอุดตัน และโรคหัวใจ (American Heart Association, 1986)

การนำรำข้าวสกัดไขมันซึ่งเป็นผลิตผลผลิตโดยได้ทางการเกษตรที่มีอยู่มากในประเทศไทยมาใช้เสริมในแป้งชูบทอง จึงเป็นที่น่าสนใจเพราะองค์ประกอบของรำสกัดไขมัน ประกอบด้วย โปรตีน 12.97% ไขมัน 0.11% ความชื้น 5.93% เต้า 10.69% และเส้นใยอาหาร 34.40% ซึ่งในจำนวนนี้เป็นเส้นใยอาหารประเภทไม่ละลายน้ำประมาณ 97% ซึ่งประกอบด้วย เซลลูโลส (cellulose) และ เยมิเซลลูโลส (hemicellulose) เป็นส่วนใหญ่ (Saundher, 1990) เส้นใยที่ไม่ละลายน้ำมีสมบัติในการอุ้มน้ำได้ดี (Prosky และ De Vries, 1991) จึงช่วยเพิ่มปริมาณของกากอาหาร กระตุ้นการเคลื่อนไหวของลำไส้ ทำให้กากอาหารนุ่ม ขับถ่ายสะดวก เป็นผลต่อระบบทางเดินอาหาร นอกจากนี้ความสามารถในการอุ้มน้ำของเส้นใยอาหารในรำข้าวสกัดไขมันยังมีผลในการลดปริมาณไขมันและเพิ่มความชื้นในอาหารชูบแบ่งทองอีกด้วย

ดังนั้นในงานวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อผลิตแป้งชูบทองเสริมเส้นใยอาหารจากรำข้าวสกัดไขมัน และทดลองใช้แป้งชูบทองนี้กับหมูใหญ่ และปลาหมึก เพื่อผลิตหมูใหญ่และปลาหมึกชูบแป้งทองเสริมรำสกัดไขมันและปู